

i dette Øjeblik forelagde et Grundlovsforslag som det, han i Fjor udarbejdede eller i hvert Fald var Inspirator til, i Rusland og tog en vældig Kamp op derfor, vilde man ganske vist fra frisindet Side kunne pege paa en Mængde Uhyrligheder — Uhyrligheder, som vi for Resten aldrig fik Lejlighed til rigtig at omtale her i Fjor, fordi Sagen ikke naaede til Folketinget, men som er omtalte paa Møder og i Pressen. Saadanne Uhyrligheder som, at man forbinder eksamensprivilegeret Valgret med Alderscensus, denne vidunderlige Ting, at man skal have privilegeret Valgret, naar man har taget en Eksamen, lige meget om den er aldrig saa daarlig — vi hørte jo for nylig fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at det i vore Dage er umaadelig let, alt for let, at blive Student, og det er sandelig ogsaa utroligt, med hvor lidt man kan blive Student; men efter Højres Forslag vilde man, selv om man er blevet det med den allerdaarligste Karakter, have eksamensprivilegeret Valgret til Landstinget, vel at mærke, naar man er kommet et godt Stykke op i 40erne og ganske sikkert har glemt den Smule, man lærte til Studentereksamen. Det er en Uhyrlighed, der forslaar noget. Eller en saadan Uhyrlighed, at en Bladudgiver eller en Forretningsfører ved et Blad vilde faa privilegeret Valgret, men de Redaktører, der redigerer Bladene, skulde ikke have nogen saadan privilegeret Valgret, medmindre de var Ejere og Udgivere, hvorved Højres Grundlovsforslag vilde udelukke næsten alle de Højreredaktører, der faar den frygtelige Pligt at forsvare dette Forslag, fra privilegeret Landstingsvalgret. Og af den Slags var der en Masse af Punkter. Men jeg siger alligevel, at hvis dette Forslag var blevet forelagt i Rusland i dette Øjeblik, og det ærede Medlem havde taget en virkelig Kamp derfor, saa kan det saamænd godt være, at det var gaaet ham meget ilde — alt beror jo paa den Situation, hvorunder noget saadant fremføres.

Nogen stor Sammenhæng i det politiske Syn har vi ikke kunnet opdage hos de Højretalere, der hidtil har haft Ordet. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) endte med at sige, at han — og jeg formoder, at han ogsaa mente hans Parti — vilde gøre al den Modstand mod Grundlovsforslaget som paa nogen Maade muligt. Men kort efter hørte vi det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), og det var helt andre Toner, der lød i hans Tale.

Det var den største Forhandlingsvenlighed, den største Forligsvenlighed, der kom til Orde. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds gik ikke langt ind der paa; han omtalte, hvad han havde nævnt under Valgkampagnen i Københavns 7de Valgkreds — det var, ligesom han følte Trang til at lette sin Sjæl og her sige det samme, som han havde sagt under Valgkampagnen, men ganske vist sige det saa kort og slippe saa hurtigt over det som muligt. Men det var altsaa Forligsvenlighed, der gik igennem denne Tale. Hvad det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds anbefalede, var det, som han ogsaa i alt væsentligt stillede sig paa under Valget, nemlig det, som man i Foraaret kaldte det Asger Karstensenske Forligsforslag, hvis Hovedpunkter var disse: Forholdstalsvalg til Folketinget, 36 Aars Valgretsalder til Landstinget, offentlig direkte Skat som Valgretsbetingelse til Landstinget — der var ikke nævnt, om det var Statsskat eller Kommuneskat, der mentes; der var benyttet dette vage Udtryk „offentlig direkte Skat“ — 18 landstingsvalgte Landstingsmænd, valgte efter Indstilling fra Sagkundskab og Erhverv, og endelig Landstingets Uopløselighed. Det var det Asger Karstensenske Forligsforslag fra Foraaret, og ene blandt over 80 Højrekandidater stillede det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds sig væsentlig paa dette Forslag. Der var i Foraaret stærk Tale om, at hvis der var blevet Fællesudvalg, havde der været Mulighed for at faa et saadant Forslag gennemført; det daværende Højre-medlem for Odense-Kredsen skulde være Tilhænger deraf. Da imidlertid Redaktør Asger Karstensen i en Tidsskriftsartikel i Forsommeren skildrede hele Højres Udvikling med Hensyn til Forfatningssagen og ogsaa tog dette Forslag med og formulerede det paa den Maade, jeg her har nævnt, hørte vi en Røst fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som erklærede, at det paa ingen Maade kunde være blevet gennemført, han vilde i hvert Tilfælde i Spidsen for Venstre have bekæmpet det. Det er ganske vist lidt mærkeligt nu at tænke tilbage paa, at Ordene faldt saa skarpt fra det ærede Medlem fra Ringkøbing, at han i Fjor Foraaret inden Valget vilde have bekæmpet dette Forslag i Spidsen for Venstre, thi det kan jo ikke nægtes, at der er ikke faa Ligheder mellem dette Forslag og et senere Forslag, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har nogen Forbindelse med.